

Aj, ženy, ženy, poraďte, ženy,
já zlého muže mám;
a on mě bije, velice pije,
co si s ním počat mám.

A jdi na pole, nařež cibule,
pod oči si namaž,
aby neřekli lidé klebetní,
že ho neráda máš.

Vyjdi do pola, natrhaj zela,*
zela králového,
jak ho okusí, hned umřít musí
do dňa devátého.

Cibulu plela, oči si třela,
smutně naříkala,
pod starú švestku na starém došku,
tam ho pochovala.

*) Choj tam do pola, naber kořeňá
jakého, takého,

daj sa mu napic, něbudze ca bic
do dňa dzevjatého.

1942.

A já svo - ju že - nu na ja - rnak po - že - nu, a jak jí ne - pro - dám,
a jak jí ne - pro - dám, vě - ru ju da - rmo dám, vě - ru ju da - rmo dám.

[: A já svoju ženu
na jarmak poženu. :]

[: A jak jí neprodám, :]
[: věru ju darmo dám. :]

1943.

Zp. I. 268

Ej, ško-da mé - ho man - že - la, kde jsem ho smu - tná po - dě - la, na - se - kal se - kán - ky,
na - ko - sil mi trá - vy, za - me - tal ku - chy - ňu, po - do - jil mně krá - vy.

Ej, škoda mého manžela!
Kde jsem ho smutná poděla!

Nasekal sekánky, nakosil mi trávy,
zametal kuchyňu, podojil mně krávy.

1944.

Z Březnice
aneb

E - šče sem se ne - o - že - nil, už mě že - ni - čka bi - je, už mě že - ni - čka bi - je, bi - je.

Ešče sem se neoženil,
[: už mě ženička bije. :]

Už si na mně nachystala
štyry dubové kyje.

1945.

Z Osvětiman

Kdo má zlu že - nu v ne - dě - li, nechjde do le - sa v pon - dě - lí, v ú - te - rý na ňu kyj chy - stý,
ve stře - du jí ním vy - stří - ský.